

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: S.E., nar. ..., nyní bytem ...

zastoupený: Mgr. Petr Strejček, advokát, se sídlem Škroupova
796/10, 301 00 Plzeň,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, se sídlem
Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 6.11.2018 proti rozhodnutí žalované ze dne 6.9.2018 č.j. ..., o
invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 6.9.2018 č.j. ... a
jemu předcházející rozhodnutí ze dne 22.5.2018 č.j. R-22.5.2018 – ... se zrušují a věc
se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 4.719,-Kč do jednoho
měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobce advokáta Mgr.
Petra Strejčka na číslo účtu 2102305250/2700, VS 878.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 6.11.2018 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobce
domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 6.9.2018 č.j. ..., jímž žalovaná zamítla
jeho námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. R-22.5.2018 – ... ze dne 22.5.2018, kterým

byla zamítnuta jeho žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), s přihlédnutím k článku 46 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004, neboť podle lékařského posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 2.5.2018 není invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 20%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 6.9.2018 žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 29.8.2018 bylo zjištěno, že žalobce není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, odd. B, položce 6b) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která ve smyslu § 3 citované vyhlášky nebyla změněna, proto nebylo námitkám žalobce vyhověno.

2. Žalobce v žalobě mimo jiné vyjádřil nesouhlas s napadeným rozhodnutím i s ohledem na svůj zdravotní stav s odkazem na rozpor mezi obsahem posudků lékařů OSSZ a ČSSZ a lékařskou zprávou jeho ošetřujícího neurologa MUDr. V. M., proto rozhodnutí považuje za nesprávné, neboť neodpovídá jeho skutečnému zdravotnímu stavu a současně za nepřezkoumatelné, protože není dostatečně odůvodněno. Závěrem požadoval revizní lékařský posudek a také zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 6.9.2018 a vrácení věci žalované k novému projednání a rozhodnutí.
3. Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 2.5.2018 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v námitkovém řízení dne 29.8.2018 ČSSZ-pracoviště Plzeň vyplývá, že žalobce nebyl uznán invalidní dle § 39 odst. 1 zákona s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, odd. B, položce 6b) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna.
4. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 27.11.2018 navrhla s ohledem na námitky žalobce důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) s tím, že za dosud zjištěného skutkového stavu nadále trvá na svém rozhodnutí ze dne 6.9.2018. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 6.9.2018 bylo žalobci doručeno dle dodejky dne 20.9.2018.
5. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 19.2.2019 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, žalobce i jeho zástupce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (6.9.2018) byl žalobce invalidní dle § 39 odst. 1 zákona následkem úrazu ze dne 22.12.2010, šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně

o 35%, nedosahoval však více než 49%, když datum vzniku invalidity bylo stanoveno 26.2.2018. Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a vyšetřením neurologem při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je postraumatická inkompletní paréza brachiálního plexu vlevo preganglionárního typu dle EMG, parciální denervační léze brachiálního plexu s maximem v oblasti thenaru levé horní končetiny, neuropatické bolesti, sledován v centru bolesti, motorické postižení ruky a předloktí středně těžké až těžké. Dne 22.12.2010 autonehoda - utrpěl tříštivou frakturu levé lopatky, frakturu levé klavikuly, komoci mozku, kontuzi hrudníku; 27.12.2010 operace - osteosyntéza akromia, spiny lopatky, klavikuly, stabilizace AC kloubu vlevo; dále stav po tříštivé zlomenině distální diafýzy radia a proc. styloides ulnae vlevo (30.5.2017). Z hlediska funkčního se jedná o trvalé motorické postižení ruky a předloktí středního až těžkého stupně (přes 50%), současně o neuropatické bolesti - stav je definitivní. Dále komise uvedla, že není v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Plzeň-město ani námitkového řízení a konstatovala, že u žalobce se jedná o středně těžké funkční postižení, závažná porucha motorických funkcí, podstatné omezení pohyblivosti jedné končetiny nebo její části nebo lehké postižení funkce dvou končetin, některé denní aktivity omezeny. Míra poklesu pracovní schopnosti byla komisí hodnocena 40% podle kapitoly VI, položky 9b) přílohy vyhlášky, tj. na horní hranici taxace, s přihlédnutím k povolání číšníka a také zohledněním depresivní poruchy. Komise neshledala důvod pro použití § 3 odst. 1 či § 4 odst. 1 citované vyhlášky, takže celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti činí 40%. Datum vzniku invalidity vzniklé v souvislosti s úrazem ze dne 22.12.2010 (na stavu se podílí i zlomenina z roku 2017) komise stanovila dnem neurologického vyšetření 26.2.2018 a protože není předpoklad stabilizace a zlepšení zdravotního stavu, když dle neurologa je stav definitivní, byla stanovena platnost (posudku) trvale. Závěrem komise ještě uvedla, že žalobce není schopen práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, práce náročné na jemnou motoriku; je schopen lehčí práce, schopen práce s dodržením výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. (Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.)

6. **S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:**

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

7. **V § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky je stanoveno:** V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na

schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (podle § 4 odst. 1 téže vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů). V této věci však podmínky pro zvýšení (snížení) míry poklesu pracovní schopnosti nebyly shledány, jak uvedeno shora.

8. Dle **§ 38 písm. a) zákona** má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
9. Podle **§ 38 písm. a) zákona** má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
10. Dle **§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb.**, soudní řád správní (dále jen **s.ř.s.**), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (**§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.**).
11. Podle **§ 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s.** soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.
12. Dle **§ 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s.** je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle **§ 75 odst. 1 s.ř.s.** je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 6.9.2018, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (**§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.**).
13. Žalobce se podanou žalobou domáhal přiznání invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 19.2.2019 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobce jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 26.2.2018, proto je žaloba podaná důvodně. Soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 6.9.2018 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 22.5.2018 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v nedostatečném

posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci. Dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce od 26.2.2018 a tedy k 22.5.2018 i 6.9.2018 odpovídal prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila 40%, avšak lékařem OSSZ i ČSSZ byla přiznána pouze míra poklesu 20%.

14. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce je dle posudku PK MPSV ze dne 19.2.2019 invalidní pro invaliditu prvního stupně od 26.2.2018, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity prvního stupně (od uvedeného data), čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 15.4.2019 č.j. 16 Ad 89/2018-36, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná v případě zjištění vzniku invalidity žalobce již v řízení o jeho žádosti či o podaných námitkách, přičemž podkladem pro vydaná rozhodnutí žalované byly posudky lékaře OSSZ a ČSSZ shora uvedené.
15. V zákoně o důchodovém pojištění a jeho prováděcích předpisech jsou konstruovány podmínky, které musí pojištěnec splnit, aby mu mohla být přiznána výplata invalidního důchodu, velmi striktně. Při posuzování nároku na invalidní důchod je tedy možno vycházet pouze ze zdravotního stavu žadatele (pojištěnce), tedy přiznané invalidity, za současného splnění další zákonné podmínky, a to potřebné doby pojištění stanovené v § 40 odst. 1 písmeno f) a odst. 2 zákona: Potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod u pojištěnce ve věku nad 28 let činí pět roků a zjišťuje se z období před vznikem invalidity, a to z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků.
16. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupce žalobce v podání ze dne 5.3.2019 požadoval náklady řízení v celkové výši 4.719,-Kč a to za 3 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, zpracování žaloby a účast u jednání PK MPSV dne 19.2.2019) á 1.000 Kč , tj. 3.000 Kč, a za 3 režijní paušály (náhrada hotových výdajů) á 300 Kč, tj. 900 Kč i DPH 21% ve výši 819 Kč (z částky 3.900 Kč), neboť je jeho plátcem. Nárok je oprávněný, proto soud přiznal na nákladech řízení částku 4.719 Kč za tři úkony právní služby výše uvedené, jež je zcela v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d) a g), § 13 odst. 3 i 14a odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif., když tuto částku je povinna žalovaná uhradit k rukám zástupce žalobce ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou (výrok II. rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 15. dubna 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně